

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Londyn, dnia 28 lutego 1945 r. Nr. 1

Część I

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

Poz. : 1 - z dnia 30 stycznia 1945 r. o wysokości składki za ubezpieczenie od ryzyka wojennego ... str. 1

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA

Poz. : 2 - Przerostu, Handlu i Żeglugi z dnia 27 stycznia 1945 r. o wprowadzeniu w obieg znaczka pocztowego ... str. 2

1

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

Z DNIA 30 STYCZNIA 1945 R.

o wysokości składki za ubezpieczenie od ryzyka wojennego.

Na podstawie art. 54 ust. (1) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 grudnia 1944 r. o ubezpieczeniu osób, zatrudnionych na statkach żeglugi morskiej i rybołówstwa morskiego (Dz. U.R.P. Nr. 15, poz. 29) zarządza się co następuje :

§ 1.

Wysokość składki za ubezpieczenie od ryzyka wojennego osób zatrudnionych na statkach żeglugi i rybołówstwa morskiego określa się na czas od 1 stycznia 1945 r. do 30 czerwca 1945 r. :

1) na kwotę £5.5.0 miesięcznie za każdą osobę podlegającą ubezpieczeniu od ryzyka wojen-

nego, z wyjątkiem osób wymienionych w pkt. 2,
2) na kwotę £0.10.0. miesięcznie za każdą osobę przebywającą w rezerwie Polskiej Marynarki Handlowej.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1945 r.

Prezes Rady Ministrów i

Kierownik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej :

T. Arciszewski

rzyństwa i totalizmu. Niewątpliwie wymagać to będzie jeszcze nowych ciężkich ofiar i trudów.

Wygranie wojny musi być zarazem wygraną pokoju, pokoju sprawiedliwego, w którym odżyć i rozwijać się mogłaby chrześcijańska cywilizacja Europy, zorganizowanej politycznie i gospodarczo, włączonej w światowy system bezpieczeństwa powszechnego.

Strudzeni żołnierze Armii Krajowej i wojska poza Krajem, umęczeni więźniowie obozów koncentracyjnych, poniewierani niewolnicy obozów pracy, jeńcy, wysiedleni, uchodźcy — powinni móc wrócić do zniszczonych, ale własnych domów, aby na gruzach starego porządku wziąć udział z całym Narodem w odbudowie nowego, lepszego, trwałego ładu według praw Bożych i na nich opartych praw ludzkich.

W wysiłku zbrojnym i w pracy codziennej, w całym naszym wygnańczym życiu wracamy myślą nieustannie do Kraju.

Łączność z Krajem jest źródłem natchnienia naszej pozakrajowej działalności, bez tej łączności z Narodem straciłyby wartość nasze prace i nasze zamierzenia.

W tę szóstą zimę wojny zwracamy się do Was, z uczuciem serdecznym, z oddaniem pełnym, z podziwem i z szacunkiem. Z bolesnego oddalenia dzielimy

z Wami Wasze cierpienia, Waszą wiarę i Wasze nadzieje.

Ci, którzy niedawno z Kraju przybyli obdarzeni Waszym zaufaniem, zostali powołani do służby Polsce na najwyższych stanowiskach państwowych. Są oni żywym wyrazem naszej nierozdzielnej łączności z Wami.

Stojąc u wrót roku, który według wszelkiego prawdopodobieństwa będzie przełomowym w dziejach naszego Narodu, wzywam wszystkich Polaków, by się skupili wokół prawowitego Rządu Rzeczypospolitej, nie szczędząc swych sił dla poparcia jego wysiłków.

Ojczyzna wymaga, aby nikogo z nas nie brakło w walce i w zgodnej pracy dla wielkiego celu. Polska nas wzywa, abyśmy wszyscy — choćby idąc nawet pozornie różnymi drogami — dążyli razem do jednego celu: odzyskania niepodległości.

Żołnierz polski ponad ludzką miarę spełnia swe obowiązki. Wierzę, że jego krwawa ofiara nie będzie daremną. Mam nadzieję, że Bóg doda nam sił dla wywalczenia Polsce należnego Jej miejsca w świecie.

Chwila obecna jest ciężka i decydująca i tylko zjednoczeni możemy osiągnąć nasze cele. Tej jedności dla dobra Ojczyzny życzę wszystkim Polakom w tym Nowym Roku.

Z KANCELARII CYWILNEJ PREZYDENTA R. P.

W sobotę dnia 6 stycznia 1945 r. w Ambasadzie R. P. w Londynie Prezydent Rzeczypospolitej Władysław Raczkiewicz przyjmował życzenia noworoczne od Rządu i Rady Narodowej, od przedstawicieli duchowieństwa, reprezentacji sił zbrojnych, Najwyższej Izby Kontroli, przedstawicieli sądownictwa, organizacji społecznych i politycznych, przedstawicieli prasy i delegacji pracowników państwowych.

W imieniu Rządu złożył Panu Prezydentowi życzenia noworoczne Prezes Rady Ministrów Tomasz Arciszewski, wygłaszając następujące przemówienie:

“Panie Prezydencie! Oto już po raz szósty Rząd Rzeczypospolitej składa Ci życzenia noworoczne na obczyźnie. Robi to Rząd w całości, choć nie wszyscy możemy dziś przed Tobą stanąć. Przemawiam tu nie tylko w imieniu tych członków Gabinetu, którzy są z nami obecni w w gościnnej stolicy brytyjskiej lecz również w imieniu tych ministrów polskich, którzy pozostają w Kraju i tam spełniają swe bardzo ciężkie obowiązki.

Nie pomyślę się, jeśli powiem, że co roku życzenia noworoczne były jednobrzmiące — aby rok nadchodzący był rokiem wyzwolenia, rokiem zwycięstwa, rokiem Twego i naszego powrotu do Kraju. Sądzę, że gdzie tylko znajdują się Polacy, te właśnie życzenia wypełniają ich serca i myśli. W tym roku, Panie Prezydencie, są one tym gorętsze, że Rzeczypospolitej, Ojczyźnie naszej, zagrażają wielkie nie-

bezpieczeństwa. Niebezpieczeństwa, które nie zostaną — być może — całkowicie zażegnane w dniu zwycięstwa Sprzymierzonych nad Niemcami. Pokonanie wroga, z którym pierwsi wśród Narodów Zjednoczonych rozpoczęliśmy walkę, nie będzie dla nas ostatecznym zwycięstwem, jeżeli jednocześnie nie przyniesie ono naszemu Narodowi całkowitej wolności, bez której — nie ma dla nas niepodległości. Pozór jej nie zwiedzie Polaków, którzy nie o pozorną, ale o rzeczywistą wolność walczą i dla niej ponoszą najcięższe ofiary. Zbyt wiele przez półtora wieku płaciliśmy za wolność krwią najlepszych synów ziemi polskiej, aby dzisiaj móc brać za pożywe ziarno to, co jest pustą plewą.

W obronie wartości, niepojętych dla ludzi, którzy cenią tylko objawy siły materialnej — w obronie swej wolności i niepodległości Polska złożyła ofiary olbrzymie. Liczbą żołnierzy, czołgów, armat, samolotów i okrętów — nie jesteśmy wielkim mocarstwem. Ale przez poświęcenie, oddanie dla Sprawy i krew hojnie przelaną stoimy w pierwszym, najpierwszym rzędzie walczących narodów.

Poniesione ofiary zobowiązują nas. Nakazują one nam, podobnie zresztą, jak nakazuje nam rozum i doświadczenie, wołać głośno, że małodusznością niczego nie kupimy, niczego nie uzyskamy, niczego nie uratujemy.

Panie Prezydencie, Rząd, któremu mam zaszczyt

przewodniczyć, spełni swój obowiązek. W nadchodzącym roku będzie go spełniał tak, jak tego żąda Polska. Oby nadchodzący rok był rokiem zwycięstwa, zwycięstwa prawdziwego, które byłoby udziałem wszystkich Narodów Zjednoczonych, zwycięstwa, z którego na świat spłynie pokój, zadowolenie i bezpieczeństwo; zwycięstwa, które będzie zapowiedzią lepszego jutra dla wszystkich narodów i dla wszystkich ludzi."

Prezydent Rzeczypospolitej odpowiedział na powyższe przemówienie następującymi słowami:

"Dziękując serdecznie Panu, Panie Premierze, za złożone mi w imieniu Rządu R. P. życzenia; dziękuję również Radzie Narodowej z jej urzędującym wiceprzewodniczącym na czele, dowódcą i reprezentacją Polskich Sił Zbrojnych, Eksceleńcom, i czciogodnemu duchowieństwu, Najwyższej Izbie Kontroli oraz przedstawicielom sądownictwa, nauki, organizacji społecznych i politycznych, prasy i pracowników państwowych, którzy przybyli złożyć mi życzenia noworoczne.

Rok 1945 rozpoczął się w okresie przelomowym dla całego świata. Wojna przyniosła wiele przemian w poglądach ludzkich, lecz fundament naszych ideałów jest i pozostanie niezmienny. Jest nim cywilizacja chrześcijańska, o którą opierają się współczesne ideały. Naczelne jej kanony — to wolność i równość człowieka, a co za tym idzie i wolność wszystkich narodów.

W obronie tych ideałów stanęliśmy pierwsi z pośród narodów świata do walki, prowadzimy ją bez przerwy i wytrwamy w niej do ostatka. Są one dla nas droższe niż życie i dla nich ponosiliśmy i gotowiliśmy ponieść nawet najcięższe ofiary. Nieśmiertelny wyraz tej bezwzględnej wierności ideałom dała Warszawa przez swoją walkę do ostatka, nawet wtedy, gdy walka stała się beznadziejna.

Słusznie Pan, Panie Premierze, podkreślił, że w roku w który wchodzimy, obok nadziei na ostateczne zwycięstwo obozu Narodów Zjednoczonych, które w

prowadzonej przez siebie walce, jako naczelne hasło, postawiły wolność, musimy odczuwać niepokój, by wolność ta nie stała się tylko pozorną.

Obawa ta sprawia, że prócz walki, którą tak chlubnie prowadzą z najeźdźcą Ojczyzny nasze siły zbrojne w Kraju i poza Krajem, przed Rządem R. P. stoi jeszcze walka o prawdę. W walce tej Rząd R. P. przezwyciężyć musi z żołnierskim hartem ducha olbrzymie trudności. W części Polski, z której działania wojenne już wypędziły najeźdźcę, rozwieliło się zakłamanie. Powstały samozwańczo na ziemi obcej wbrew woli Narodu zespół ludzi, prawie całkowicie Krajowi nieznanymi, znalazłszy się w Kraju uzurpuje sobie prawo do przemawiania i działania w imieniu Narodu, oraz do rządzenia nim pomimo, że w skład tego zespołu wchodzi nawet i nie będący obywatelami Państwa Polskiego.

W tych ciężkich i trudnych zmaganiach o wolność i prawdę Rząd ma jednak mocne oparcie w niezłomnej woli i w sile Narodu, zdecydowanego na walkę do ostatka w obronie swych świętych praw. W walce tej Pan, Panie Premierze, i paru Pańskich kolegów przed niedawnym jeszcze czasem brali, a ministrowie w Kraju biorą udział bezpośredni. Znany całemu Narodowi, od zarania swej młodości niestrudzony bojownik wolności, może Pan, Panie Premierze, być pewien zaufania Narodu, któremu wiernie służył Pan przez całe swe życie.

Wszystkim tu zebrany, a za ich pośrednictwem Narodowi składam swe życzenia, by w roku, który się rozpoczął, urzeczywistnione zostało nie tylko zwycięstwo zbrojne, lecz i zwycięstwo prawa, prawdy i sprawiedliwości, które, ufam Bogu przywróci Polsce faktyczną wolność i niepodległość.

Osiągnięcie tego jest tak wielką sprawą, że przed nią ustąpić muszą wszystkie inne. Wszyscy Polacy niezależnie od programów partyjnych i poglądów zjednoczyć się winni i poprzeć wysiłki prawowitego Rządu R. P. Tu, na uchodźctwie winniśmy się w tym celu zjednoczyć tak, jak zjednoczony jest w Kraju cały Naród.

Z KANCELARJI CYWILNEJ PREZYDENTA R.P.

Z okazji Nowego Roku 1944/45 nastąpiła wymiana życzeń pomiędzy Prezydentem Rzeczypospolitej a Jego Świątobliwością Papieżem Piusem XII., J. K. M. Królem Jerzym VI., Prezydentem St. Zjednoczonych Ameryki Franklinem D. Rooseveltem, J. K. M. Królową Wilhelminą, J. K. M. Królem Haakonem VII., J. K. M. Królem Jerzym II., J. K. M. Królem Piotrem II., J. K. W. Wielką Księżną Luksemburgu Charlottą, J. K. M. Królem Faroukiem, Szachem Iranu J. C. M. Mohammed Reza Pahlavim, Cesarzem Abisynji J. C. M. Haile Selas-

siem, Prezydentem Republiki Chińskiej Marszałkiem Chiang Kai-shek, Prezydentem Czechosłowacji Dr. Edwardem Benesem, Prezydentem Turcji Ismetem Inonu, Prezydentem Meksyku Manuel Avila Camacho, Prezydentem Brazylii Getulio Vargasem, Prezydentem Kuby Ramonem Grau San Martinem, Prezydentem Haiti Elie Lescot, Prezesem Rządu Tymczasowego Republiki Francuskiej Generałem Charles de Gaulle, oraz Regentem Belgii Księciem Karolem.

2

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRZEMYSŁU, HANDLU I ŻEGLUGI

Z DNIA 27 STYCZNIA 1945 ROKU

o wprowadzeniu w obieg znaczka pocztowego.

Na podstawie art. 22 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U.R.P. z roku 1933, Nr. 63, poz. 481), oraz dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 lutego 1944 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Przemysłu, Handlu i Żeglugi praw i obowiązków Ministra Poczty i Telegrafów (Dz. U.R.P. Nr. 4, poz. 7) zarządzam co następuje:

§ 1.

Wprowadza się w obieg okolicznościowy znaczek pocztowy "Warszawa 1. VIII. — 3. X. 1944" wartości 3 złote, z czego 1 złoty stanowi opłatę pocztową, a 2 złote dopłatę, którą przeznaczają się na fundusz pomocy dzieciom po poległych w powstaniu Warszawskim.

Znaczek ten służy do uiszczania opłat za przesyłki pocztowe nadane w polskich urzędach i agencjach pocztowych.

§ 2.

Rysunek znaczka w kształcie prostokąta o wymiarach: podstawy 23 mm. i wysokości 32.5 mm. (z perforacją 26 × 36 mm.) przedstawia na tle płoną-

cego miasta na barykadzie trzy uzbrojone postacie, a to: chłopca, żołnierza i dziewczynę. W lewym górnym rogu znaczka wylania się z dymów "syrena", będąca herbem stolicy. W prawym górnym rogu umieszczono napis: "Warszawa", a pod nim datę: "1. VIII. — 3. X. 1944". U dołu w prostokątnym, ciemnym polu napis białymi literami: "Polska" a w prawym dolnym rogu na białym prostokącie ciemnymi literami napis, określający wartość: "1 zł. + 2 zł."

Znaczek wykonano w kolorze zielonym na białym papierze bez żadnych znaków wodnych. Granice znaczka są obwiedzione ciemną linią.

§ 3.

Znaczek sprzedaje się za walutę angielską według relacji £ 1 równa się 24 złotym.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 3 lutego 1945 r.

Minister Przemysłu, Handlu i Żeglugi: *J. Kwapiński*

Część II

DZIAŁ URZĘDOWY

Zarządzenie Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1944 r. o uposażeniu i żołdzie w Siłach Powietrznych oraz w Pomocniczej Służbie Lotniczej Kobiet	str. 3
Zarządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 27 grudnia 1944 r. o dodatkowych należnościach i świadczeniach w Siłach Powietrznych i w Pomocniczej Służbie Lotniczej Kobiet	str. 5
Mianowania Członków Rady Narodowej	str. 6
Mianowania i zwolnienia Podsekretarzy Stanu	str. 6
Komunikaty o nadaniu Krzyży Zasługi	str. 7

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Przemówienie Prezydenta Rzeczypospolitej wygłoszone przez radio londyńskie w dniu 31 grudnia 1944 roku	str. 9
Komunikaty Kancelarii Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej	str. 10

DZIAŁ URZĘDOWY

ZARZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

Z DNIA 12 GRUDNIA 1944 R.

o uposażeniu i żołdzie w Siłach Powietrznych oraz w Pomocniczej Służbie Lotniczej Kobiet.

Na podstawie art. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 lutego 1941 o uposażeniu oraz potrącaniach z uposażenia żołnierzy jednostek organizacyjnych Polskich Sił Zbrojnych poza granicami Państwa Polskiego (Dz. U.R.P. Nr. 2, poz. 3) zarządza się co następuje :

§ 1.

(1) W czasie trwania wyjątkowych okoliczności wywołanych wojną żołnierze Sił Powietrznych i Pomocniczej Służby Lotniczej Kobiet, oraz przydzieleni do Sił Powietrznych duchowni wojskowi i oficerowie korpusu audytorów otrzymują uposażenie i żołd według przepisów obowiązujących w Królewskich Siłach Powietrznych Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii (R.A.F.) względnie w Brytyjskiej Pomocniczej Służbie Lotniczej Kobiet (W.A.A.F.) ze zmianami wynikającymi z niniejszego zarządzenia.

(2) Za żołnierzy Sił Powietrznych uważa się oficerów korpusu osobowego lotnictwa oraz podoficerów i szeregowców przydzielonych do Sił Powietrznych.

§ 2.

(1) Uposażenie lub żołd przysługuje od dnia przydziału do Sił Powietrznych lub Pomocniczej Służby Lotniczej Kobiet według stopnia funkcyjnego, grupy i specjalności.

(2) Osoby wymienione w § 1 ust. (1) w razie przeniesienia ich do innych części Sił Zbrojnych, z dniem przeniesienia otrzymują uposażenie według zasad obowiązujących w danej części Sił Zbrojnych.

(3) Osoby wymienione w § 1 ust. (1) czasowo przydzielone do prac specjalnych poza Siłami Powietrznymi lub Pomocniczą Służbą Lotniczą Kobiet otrzymują uposażenie lub żołd według osobnych zarządzeń Ministra Obrony Narodowej.

§ 3.

(1) Uposażenie i żołd ustalone są w wymiarach dziennych i nie podlegają podatkom.

(2) Stawkiienne są oddzielne :

a) dla mężczyzn posiadających rodzinę bez względu na ilość członków rodziny i miejsce ich pobytu.

- b) dla mężczyzn samotnych i wdowców bezdzietnych, lub posiadających dzieci powyżej wieku, dla którego przyznany jest dodatek rodzinny,
- c) dla kobiet w wymiarze jednolitym bez względu na stan rodzinny.

§ 4.

(1) Szczegółowe uposażenia za wysługę lat obowiązujące w Królewskich Siłach Powietrznych Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii (R.A.F.) oraz w Brytyjskiej Pomocniczej Służbie Lotniczej Kobiet (W.A.A.F.) przysługują osobom określonym w § 1 ust. (1) od dnia 1 marca 1941.

(2) Okres wysługi do wyższego szczebla uposażenia lub żołdu biegnie od dnia 1 lipca 1940 albo od daty wcielenia lub przeniesienia do Sił Powietrznych względnie do Pomocniczej Służby Lotniczej Kobiet lub od daty nadania wyższego stopnia funkcyjnego (awansu), o ile przydział lub nadanie wyższego stopnia nastąpiło po dniu 1 lipca 1940.

(3) Osoby wymienione w § 1 ust. (1), którym nadano stopień funkcyjny niższy od posiadanego stopnia stałego, mają prawo do uposażenia tego szczebla w stopniu funkcyjnym, który odpowiada okresowi ich służby w Siłach Powietrznych w stałym stopniu w danej grupie.

(4) Przepis ustępu (3) nie ma zastosowania w razie przeniesienia z innych grup do grupy liniowej personelu latającego na skutek ukończenia podstawowego wykształcenia w personelu latającym.

(5) Duchowni wojskowi w chwili przydziału do Sił Powietrznych otrzymują uposażenie o jeden szczebel niższe w stosunku do wysługi lat w Polskich Siłach Zbrojnych w charakterze duchownego przed przydziałem do Sił Powietrznych.

§ 5.

(1) Osoby wymienione w § 1 ust. (1) tracą uposażenie zasadnicze lub żołd za czas samowolnego przebywania poza swą jednostką lub samowolnego opuszczenia stanowiska służbowego. Podoficerom i szeregowcom, którzy zdeklarowali potrącenia "Qualifying Allotment" na rzecz dodatku rodzinnego lub specjalnego dodatku na rodziny rozłączone, potrącenia przypadające za czas nieobecności na rzecz rodziny uskutecznią się z następnego żołdu.

W razie uznania przez bezpośredniego przełożonego dyscyplinarnego nieobecności za usprawiedliwioną, zwraca się osobom wymienionym w § 1 ust. (1) należne uposażenie lub żołd. Za dzień nieobecności uważa się okres nieprzerwany 6 godzin w ciągu tej samej doby.

(2) Osoba wymieniona w § 1 ust. (1) zawieszona w czynnościach służbowych lub osadzona w areszcie tymczasowym, otrzymuje od czasu zawieszenia lub osadzenia w areszcie tymczasowym 3/4 uposażenia w stopniu funkcyjnym nadanym w chwili zawieszenia lub osadzenia w areszcie tymczasowym. Reszta pozostaje w zawieszeniu. W razie odmowy ścigania,

niewszczęcia lub umorzenia postępowania, niewinienia w postępowaniu karnym lub w postępowaniu honorowym, albo też orzeczenia w postępowaniu honorowym tylko napomnienia, w postępowaniu dyscyplinarnym tylko kary porządkowej — wypłaca się osobie wymienionej w § 1 ust. (1) zawieszoną część uposażenia.

Zawieszenie w lotach na skutek wykroczeń przeciwko przepisom o personelu latającym jest pod względem skutków w uposażeniu równoznaczne z zawieszeniem w czynnościach służbowych. Zawieszona część uposażenia nie podlega wypłacie jeśli w wyniku dochodzeń żołnierz na podstawie przepisów o personelu latającym otrzymał ostrzeżenie lub został wykluczony z personelu latającego.

(3) W czasie odbywania kar dyscyplinarnych pozbawienia wolności osoby wymienione w § 1 ust. (1) otrzymują uposażenie w następujących wymiarach:

- a) w czasie odbywania aresztu lekkiego lub aresztu domowego — 3/5 uposażenia,
- b) w czasie odbywania kary aresztu średniego, ciężkiego oraz garnizonowego — 1/5 uposażenia.

Zamiana wykonania kary dyscyplinarnej aresztu na stójkę pod karabinem pociąga za sobą zmniejszenie uposażenia w wysokości odpowiadającej nałożonej karze aresztu.

Uchylenie nałożonej kary dyscyplinarnej przez wyższego przełożonego w myśl art. 6 przepisów dyscyplinarnych, przywraca prawo do pełnego uposażenia.

(4) Żołnierze Sił Powietrznych podlegający wyjątkowo orzecznictwu dyscyplinarnemu władz Królewskich Sił Powietrznych Zjed. Król. w razie ukarania przez tę władzę, otrzymują uposażenie lub żołd w wysokości przewidzianej w takich wypadkach przez przepisy brytyjskie.

(5) Osoby wymienione w § 1 ust. (1) skazane prawomocnym wyrokiem sądowym na karę pozbawienia wolności, bez orzeczenia kary dodatkowej wydalenia z wojska lub kary wydalenia z korpusu oficerskiego, albo kary degradacji, albo też na karę pozbawienia wolności nie pociągającą za sobą w myśl kodeksu karnego wojskowego, powyższych kar, otrzymują przez cały czas odbywania kary — 1/5 uposażenia zasadniczego lub żołdu w stopniu funkcyjnym nadanym przed rozpoczęciem wykonania kary.

W razie zaliczenia aresztu tymczasowego na poczet kary, zmniejsza się uposażenie lub żołd ukaranego do 1/5 za cały czas aresztu tymczasowego, wliczonego na poczet kary i potrąca się z następnego uposażenia.

(6) Podoficerowie lub starsi szeregowcy skazani prawomocnym wyrokiem sądowym na karę pozbawienia wolności oraz karę dodatkową degradacji wzgl. na karę pozbawienia wolności pociągającą za sobą, w myśl kodeksu karnego wojskowego degradację oraz szeregowcy skazani na karę pociągającą za sobą, u podoficerów lub starszych szeregowców,

degradację albo jeśli orzeczenie kary dodatkowej w stosunku do podoficerów i st. szeregowców byłoby obligatoryjne, otrzymują za cały czas odbywania kary 1/5 żołdu szeregowca najniższej płatnej grupy.

(7) W przypadkach wskazanych wyżej w ustępach (3), (4), (5) jeśli dotyczą podoficerów i szeregowców, którzy zdeklarowali potrącenia na rzecz dodatku rodzinnego lub dodatku specjalnego na rodziny rozłączone, potrącenia te będą zaspakajane z części uposażenia przypadającej po innych potrąceniach opartych na niniejszym rozporządzeniu, z wyjątkiem kwoty jednego pensa dziennie, która w każdym wypadku powinna być wypłacona.

(8) Osoby wymienione w § 1 ust. (1) skazane prawomocnym wyrokiem sądowym na karę wydalenia z wojska, albo na karę wydalenia z korpusu oficerskiego, lub też na karę pozbawienia wolności, która w myśl kodeksu karnego wojskowego pociąga za sobą jedną z powyższych kar dodatkowych, otrzymują od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zwolnienia z Sił Zbrojnych żołd szeregowca najniższej płatnej grupy, a w czasie odbywania kary pozbawienia wolności 1/5 tego żołdu.

(9) Darowanie aktem łaski kary pozbawienia wolności nie powoduje przywrócenia skazanemu prawa do utraconego w czasie odbywania kary uposażenia lub żołdu.

§ 6.

Upoważnia się Dowódcę Sił Powietrznych do ogłaszania w języku polskim wyciągu przepisów Królewskich Sił Powietrznych Zjed. Król. w W. Bry-

tanii i brytyjskiej Pomocniczej Służby Lotniczej Kobiet w zakresie obowiązującym osoby wymienione w § 1 ust. (1) zgodnie z protokołem polsko-brytyjskim z dnia 6 kwietnia 1944 r.

§ 7.

Wykonanie niniejszego zarządzenia porucza się Ministrowi Obrony Narodowej.

§ 8.

(1) Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

(2) Za okres do dnia wejścia w życie niniejszego zarządzenia osobom wymienionym w § 1 ust. (1) przysługuje uposażenie lub żołd według zasad obowiązujących w tym czasie żołnierzy polskich w Królewskich Siłach Powietrznych Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii (R.A.F.) oraz w Brytyjskiej Pomocniczej Służbie Lotniczej Kobiet (W.A.A.F.).

(3) Należności określone w ust. (2) uważa się ostatecznie zaspokojone dokonanymi przed dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia przez władze polskie lub brytyjskie wypłatami uposażenia lub żołdu zgodnie z przepisami obowiązującymi wówczas żołnierzy polskich w Królewskich Siłach Powietrznych Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii (R.A.F.) oraz Brytyjskiej Pomocniczej Służbie Kobiet (W.A.A.F.).

Prezes Rady Ministrów : *T. Arciszewski*

Minister Obrony Narodowej : *M. Kukiel Gen. Dyw.*

ZARZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

Z DNIA 27 GRUDNIA 1944 R.

o dodatkowych należnościach i świadczeniach
w Siłach Powietrznych i w Pomocniczej Służbie Lotniczej Kobiet

Na podstawie art. 2 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 lutego 1941 r. o uposażeniu oraz potrąceniach z uposażenia żołnierzy jednostek organizacyjnych Polskich Sił Zbrojnych poza granicami Państwa Polskiego (Dz. U.R.P., Nr. 2, poz. 3) -- zarządzam co następuje :

§ 1.

W czasie trwania wyjątkowych okoliczności wywołanych wojną, żołnierze Sił Powietrznych i Pomocniczej Służby Lotniczej Kobiet oraz oficerowie korpusu audytorów i duchowni wojskowi przydzieleni do Sił Powietrznych otrzymują dodatkowe należności do uposażenia zasadniczego i żołdu oraz świadczenia w naturze, według przepisów obowiązują-

cych w Królewskich Siłach Powietrznych Zjednoczonego Królestwa W. Brytanii (R.A.F.) i Brytyjskiej Pomocniczej Służbie Lotniczej Kobiet (W.A.A.F.) o ile należności i świadczenia te zostaną im przyznane na podstawie porozumienia polsko-brytyjskiego.

§ 2.

Upoważnia się dowódcę Sił Powietrznych do ogłoszenia w języku polskim wyciągu z przepisów Królewskich Sił Powietrznych Zjednoczonego Królestwa W. Brytanii i Brytyjskiej Pomocniczej Służby Lotniczej Kobiet odnośnie dodatkowych należności do uposażenia zasadniczego i żołdu oraz świadczeń w naturze, w zakresie obowiązującym osoby wymienione w § 1.

§ 3.

(1) Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

(2) Za okres do dnia wejścia w życie niniejszego zarządzenia osobom wymienionym w § 1 przysługują dodatkowe należności do uposażenia zasadniczego i żołdu oraz świadczenia w naturze według zasad obowiązujących w tym czasie żołnierzy polskich w Królewskich Siłach Powietrznych Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii (R.A.F.) oraz w Brytyjskiej Pomocniczej Służbie Lotniczej Kobiet (W.A.A.F.).

(3) Należności określone w ust. (2) uważa się za ostatecznie zaspokojone dokonany przed dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia przez władze polskie lub brytyjskie wypłatami dodatkowych należności do uposażenia zasadniczego i żołdu oraz świadczeniami w naturze zgodnie z przepisami obowiązującymi wówczas żołnierzy polskich w Królewskich Siłach Powietrznych Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii (R.A.F.) oraz w Brytyjskiej Pomocniczej Służbie Lotniczej Kobiet (W.A.A.F.).

Minister Obrony Narodowej : *M. Kukiel Gen. Dyw.*

MIANOWANIA CZŁONKÓW RADY NARODOWEJ

Do

Wielebnego Księdza Wacława Pyszkowskiego
w Londynie.

Na podstawie art. 6 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 9 grudnia 1939 r. o powołaniu Rady Narodowej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U.R.P. z 1940 r., Nr. 8, poz. 22) w brzmieniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 sierpnia 1940 r. (Dz. U.R.P. Nr. 12, poz. 33) mianuję Księdza członkiem Rady Narodowej Rzeczypospolitej Polskiej.

Londyn, dnia 21 grudnia 1944 r.

Prezydent Rzeczypospolitej : *Wł. Raczkiewicz*

Prezes Rady Ministrów : *T. Arciszewski*

Do

Pana dr. Bronisława Hagera
w Londynie.

Na podstawie art. 6 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 9 grudnia 1939 r. o powołaniu Rady Narodowej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U.R.P. z 1940 r., Nr. 8, poz. 22) w brzmieniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 sierpnia 1940 r. (Dz. U.R.P. Nr. 12, poz. 33) mianuję Pana członkiem Rady Narodowej Rzeczypospolitej Polskiej.

Londyn, dnia 21 grudnia 1944 r.

Prezydent Rzeczypospolitej : *Wł. Raczkiewicz*

Prezes Rady Ministrów : *T. Arciszewski*

MIANOWANIA I ZWOLNIENIA PODSEKRETARZY STANU

Do Pana

Stefana Stanisławskiego
w Londynie.

Mianuję Pana Podsekretarzem Stanu w Prezydium Rady Ministrów.

Londyn, dnia 7 grudnia 1944 r.

Prezydent Rzeczypospolitej : *Wł. Raczkiewicz*

Prezes Rady Ministrów : *T. Arciszewski*

Do Pana

Aleksandra Demideckiego-Demidowicza
w Londynie.

Mianuję Pana Podsekretarzem Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych.

Prezydent Rzeczypospolitej : *Wł. Raczkiewicz*

Prezes Rady Ministrów : *T. Arciszewski*

Minister Spraw Wewnętrznych : *Z. Berezowski*

Do Pana

Generała Izydora Modelskiego
Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej
w Londynie.

Zwalniam Pana Generała z urzędu Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej.

Londyn, dnia 19 grudnia 1944 r.

Prezydent Rzeczypospolitej : *Wł. Raczkiewicz*

Prezes Rady Ministrów : *T. Arciszewski*

Kierownik Ministerstwa Obrony Narodowej : *Kukiel, Gen. Dyw.*

KOMUNIKAT

o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Prezydent Rzeczypospolitej nadał Złoty Krzyż Zasługi :

zarządzeniem z dn. 9 lutego 1943 r. Dr. Zygmuntowi Krzyczkowskiemu,
zarządzeniem z dn. 29 lutego 1943 r. Jadwidze Dalgiewicz,
zarządzeniem z dn. 14 lipca 1943 r. ś. p. Adamowi Kulakowskiemu,
zarządzeniem z dn. 26 stycznia 1944 r. mjr. obs. Tadeuszowi Wójcickiemu,

zarządzeniem z dn. 27 marca 1944 r. Emerykowi Hutten-Czapskiemu,
zarządzeniem z dn. 19 kwietnia 1944 r. Złoty Krzyż Zasługi z Mieczami Zofji Śliwa,
zarządzeniem z dn. 28 kwietnia 1944 r. ś. p. Dr. Tadeuszowi Kielpińskiemu,
zarządzeniem z dn. 29 maja 1944 r. Ministrowi Tadeuszowi Romerowi, Dr. Zygmuntowi Zawadowskiemu, Stefanowi Gackiemu, Emanuelowi Freydowi.

KOMUNIKAT

o nadaniu Srebrnego Krzyża Zasługi.

Prezes Rady Ministrów nadał Srebrny Krzyż Zasługi :

zarządzeniem z dnia 18 września 1942 r.
por. Mieczysławowi Jaworskiemu
kpt. Alfredowi Thenerowi
kpt. Wiktorowi Zyndram-Kościalkowskiemu
kpt. Władysławowi Witrylakowi
rtm. Jerzemu Iwaszkiewiczowi
ks. Kapel. Jerzemu Stopie
ks. Kapel. Karolowi Kubszowi
ppor. Stanisławowi Leszczyńskiemu
ppor. Janowi Gadulskiemu
kpt. Janowi Skupińskiemu
por. Józefowi Gotardowi Dwernickiemu

zarządzeniem z dnia 27 października 1942 r.

ppor. Józefowi Kosackiemu
zarządzeniem z dnia 24 lutego 1943 r.
kpt. lek. Stefanowi Knappe
kpt. lek. Janowi Szlązakowi
por. lek. Kazimierzowi Kotłowskiemu
por. Władysławowi Milacie
por. lek. Stanisławowi Pokrzywnickiemu
ś. p. siostrze san. Mieczysławie Kulikowskiej
Mieczysławowi Komarowi

zarządzeniem z dnia 25 marca 1944 r.

Marii Łagowskiej
Jadwidze Żółtowskiej
Tadeuszowi Ponikowskiemu
strzel. Lucjanowi Karolakowi

KOMUNIKAT

o nadaniu Brązowego Krzyża Zasługi.

Prezes Rady Ministrów nadał Brązowy Krzyż Zasługi :

zarządzeniem z dnia 19 sierpnia 1942 r.
kapr. Bronisławowi Gajdzie
zarządzeniem z dnia 21 września 1942 r.
kapr. Walentemu Stróżowi
kapr. Stefanowi Ziembie
st. sierż. Franciszkowi Zatejowi
sierż. Antoniemu Juryście
plut. Franciszkowi Cierniakowi

plut. Edwardowi Duchyńskiemu
plut. Brunonowi Fickowi
plut. Piotrowi Królowi
plut. Janowi Krężalkowi
plut. Stanisławowi Plebanowi
plut. Stefanowi Stańczykowi
kapr. Kazimierzowi Marczewskiemu
kapr. Feliksowi Sawczyńskiemu
st. sierż. Stanisławowi Pieronikowi
chor. Zygmuntowi Sienkiewiczowi
st. sierż. Piotrowi Przegalińskiemu

zarządzeniem z dnia 27 października 1942 r.

podm. wojsk. Józefowi Rembo
podm. wojsk. Władysławowi Warzecha
st. strzel. Stanisławowi Stawickiemu
plut. pchor. Andrzejowi Flatan
st. sap. Stefanowi Kazimierowiczowi
m. wojsk. Teofilowi Tarnowskiemu
plut. pchor. Czesławowi Bukowskiemu
bomb. Mieczysławowi Kominkowi
plut. Stanisławowi Hetmańskiemu
st. strz. Janowi Lage

zarządzeniem z dnia 10 listopada 1942 r.

Gertrudzie Kuklińskiej

zarządzeniem z dnia 24 lutego 1943 r.

Tadeuszowi Kędzierskiemu
plut. Mieczysławowi Meikowi
plut. Henrykowi Wagnerowi
kapr. Leonowi Mikołajewskiemu
kapr. Józefowi Opoczyńskiemu
kapr. Zygmuntowi Rayskiemu
kapr. Franciszkowi Skomskiemu

zarządzeniem z dnia 21 czerwca 1943 r.

st. sierż. Ludwikowi Skorczewskiemu
st. sierż. Czesławowi Urbańskiemu
sierż. Michałowi Jarockiemu
sierż. Ludwikowi Kołodziejowi
sierż. Stanisławowi Michałakowi
sierż. Mieczysławowi Oldakowi
sierż. Franciszkowi Płatkowi
sierż. Edwardowi Purchalce
sierż. Janowi Rzentkowskemu
sierż. Wiktorowi Żurawskiemu
plut. Stefanowi Budnemu
plut. Walerianowi Centowi
plut. Zygmuntowi Cynalskiemu
plut. Edwardowi Dutce
plut. Antoniemu Szwedowi
plut. Kazimierzowi Targowi
kapr. Józefowi Dryllowi
kapr. Tadeuszowi Karwowskiemu

zarządzeniem z dnia 25 marca 1944 r.

Mikołajowi Ostrowiczowi

zarządzeniem z dnia 3 maja 1944 r.

chor. Józefowi Koniecznemu
chor. Kazimierzowi Grabowskiemu
chor. Marianowi Figlakowi
plut. Mieczysławowi Marcelemu Wrońskiemu
plut. Leonardowi Jerzykowskiemu
plut. Karolowi Kuchowi
sierż. Stanisławowi Świeczyńskiemu
plut. Edwardowi Rymarzowi
kapr. Witoldowi Łabędzkiemu
sierż. Franciszkowi Owsianemu
plut. Karolowi Grefka
plut. Marianowi Heymanowi
st. sierż. Sylwestrowi Komarowi

plut. Kazimierzowi Śmigielskiemu
sierż. Tadeuszowi Stachowiczowi
sierż. Wiktorowi Piekarskiemu
plut. Zygfrydowi Bagińskiemu
plut. Antoniemu Szytelowi
plut. Janowi Dąbrowskiemu
sierż. Antoniemu Nowakowi
kapr. Franciszkowi Zawierusze
sier. Feliksowi Dydkowi
kapr. Eugeniuszowi Pyrchli
plut. Józefowi Haredzińskiemu
kapr. Henrykowi Wojnarowskiemu
st. sierż. Czesławowi Maronie
sierż. Janowi Hruszykowi
plut. Stefanowi Suwińskiemu
plut. Zbigniewowi Ekkelowi
sierż. Stefanowi Pawlasowi
sierż. Janowi Całajowi
plut. Wacławowi Grzebulskiemu
sierż. Kazimierzowi Krzewińskiemu
st. sierż. Aleksandrowi Irze
sierż. Czesławowi Wilkowi
sierż. Janowi Kłosińskiemu
kapr. Marianowi Kaczmarkowi
kapr. Franciszkowi Chowańcowi
sierż. Piotrowi Kłosowi
kapr. Edwardowi Zimowskiemu
kapr. Aureljuszowi Kasprzykowskiemu
plut. Stanisławowi Jarmundowiczowi
plut. Stanisławowi Cieślewiczowi
sierż. Janowi Wojciechowi Łukaszczykowi
plut. Kazimierzowi Janiakowi
kapr. Romanowi Szymonowi Prawdzicowi
sierż. Leopoldowi Wilkoszowi
plut. Kazimierzowi Romanowi Płużańskiemu
plut. Tadeuszowi Gontarzowi
kapr. Ludwikowi Szulcowi
plut. Józefowi Mozyrskiemu
plut. Stefanowi Kotulskiemu
kapr. Wawrzyńcowi Zupnikowi
sierż. Bronisławowi Kornackiemu
sierż. Janowi Wiśniewskiemu
plut. Michałowi Klichowi
plut. Antoniemu Szramowi
plut. Henrykowi Wątrobińskiemu
plut. Alfonsowi Fiebigowi
st. sierż. Feliksowi Słocińskiemu
kapr. Janowi Feliksowi Kossakowskiemu
st. sierż. Władysławowi Popielewskiemu
st. sierż. Wojciechowi Smoleniowi
st. sierż. Władysławowi Domagale
kapr. Wiktorowi Dolińskiemu
kapr. Feliksowi Łakomskiemu
kapr. Tadeuszowi Woźniakowi
kapr. Adolfowi Mikołajowi Drażkowskemu
kapr. Janowi Homce
kapr. Józefowi Pacwie
kapr. Saulowi Hellmanowi
plut. Bolesławowi Chełminiakowi
plut. Antoniemu Dugielle
kapr. Konradowi Szymańskiemu

plut. Konstantemu Ejsmontowi
 Wojciechowi Janowi Skurlatowiczowi
 chor. Feliksowi Jasińskiemu
 sierż. Antoniemu Zutorkowi
 plut. Franciszkowi Janowi Kretowiczowi
 kapr. Zdobysławowi Ignacemu Pijanowskiemu
 kapr. Stanisławowi Woźnicy
 plut. Michałowi Kazimierzowi Bodnarowi
 plut. Józefowi Jewule
 plut. Janowi Nydze
 plut. Władysławowi Pruskiemu
 sierż. Michałowi Cholawie
 sierż. Józefowi Lewandowskiemu
 sierż. Zygmuntowi Mielczarkowi
 sierż. Antoniemu Machowskiemu
 sierż. Wincentemu Ziętarze
 sierż. Hilaremu Mące
 sierż. Stanisławowi Zielckiewiczowi
 plut. Janowi Mníchowi
 plut. Alfredowi Kochowi
 kapr. Kazimierzowi Bartoszewskiemu
 plut. Czesławowi Adamowi Piotrowskiemu

sierż. Stefanowi Maleckiemu
 plut. Franciszkowi Bednarskiemu
 plut. Janowi Bachowi
 plut. Stefanowi Borucińskiemu
 plut. Władysławowi Stopyrze
 plut. Józefowi Długoszewskiemu
 sierż. Czesławowi Kupce
 plut. Aleksandrowi Szambelanowi
 plut. Ludwikowi Dziurce
 kapr. Franciszkowi Doradzie
 sierż. Brunonowi Wiercińskiemu
 plut. Józefowi Mieczysławowi
 kapr. Antoniemu Mice
 kapr. Edwardowi Sawczyńskiemu
 kapr. Józefowi Wilowskiemu
 kapr. Stefanowi Piaseckiemu
 plut. Franciszkowi Możdziejewskiemu
 kapr. Adolfowi Szewczykowi
 sierż. Mieczysławowi Nowakowi
 plut. Teofilowi Borowikowi
 plut. Leonowi Łurzakowi
 st. sierż. Oktawianowi Piwowarczykowi.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

PRZEMÓWIENIE NOWOROCZNE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

WYGŁOSZONE PRZEZ RADIO LONDYŃSKIE W DNIU

31 GRUDNIA 1944 ROKU

Zostawiamy za sobą rok 1944 — rok wielkich zwycięstw Narodów Zjednoczonych — rok, który do historii wojennej sławy oręża polskiego wpisał takie karty, jak: Cassino, Ancona, Falaise, Breda — rok, któremu przyświecać będzie pochodnia płonącej Warszawy, tego tragicznego stosu ofiarowego, na którym przez sześćdziesiąt trzy dni płonęło samotnie bohaterstwo Narodu.

W walkach Armii Krajowej i w walkach naszych Sił Zbrojnych na frontach zachodnim i południowym ponieśliśmy w roku ubiegłym znaczne straty.

Poświęceniom bez miary, bezprzykładnej ofierze krwi i życia w nierównej walce żołnierzy Armii Krajowej, bohaterstwu żołnierzy na lądzie, w powietrzu i na morzu poza Krajem — składam imieniem Narodu hołd głęboki.

Miłujące pokój narody umęczonej Europy z jedną nadzieją czekały, szarpiąc niecierpliwie kajdany niewoli — na urzeczywistnienie zwycięstwa.

Rok 1944 pamiętać będziemy jako ten, w którym

Sprzymierzeni wkroczyli do ujarzmionej Europy oczekującej od zwycięskich armii: wyzwolenia, sprawiedliwości, ładu, pomocy w odbudowie i pokoju — oczekującej, że słowo "oswobodzenie" będzie rzeczywistością oznaczającą spełnienie zasad Karty Atlantyckiej i zapowiedzianych przez wielkiego przywódcę amerykańskiej demokracji Czterech Wolności.

Mówiąc o demokracji podkreślić pragnę, jak słusznie wskazał na fałszywe posługiwanie się jej hasłami Szef Rządu naszej sojuszniczki Wielkiej Brytanii. Dla nas prawdziwą demokracją jest to możliwość swobodnego urzędowania się Narodu według woli jego większości, woli wypowiedzianej swobodnie, bez przymusu i nacisku. Prawdziwa demokracja jest jednocześnie prawdziwą wolnością człowieka-obywatela, któremu nie grozi obawa przed gwałtem. O taką demokrację, ponosząc niesłychane ofiary walczy nasz Naród w Kraju i żołnierz poza Krajem, na takiej demokracji opiera swój program Rząd Polski.

Rok 1945 przyniesie powiniem pokonanie barba-